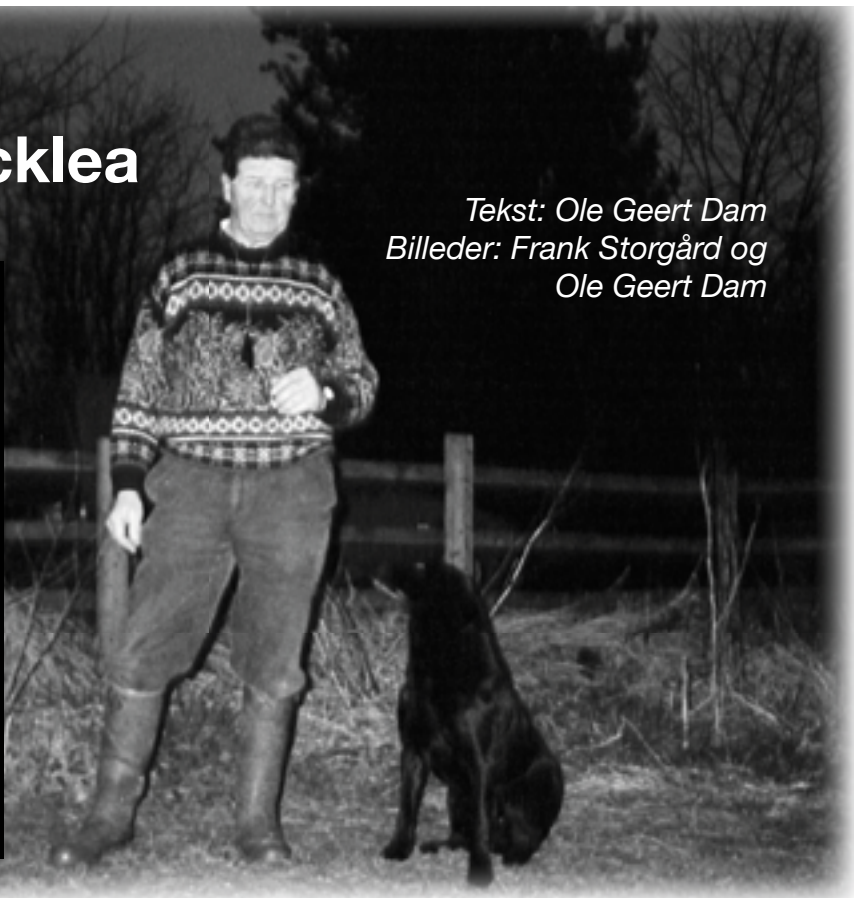

Kennel Pocklea

David Garbutt som står bag ovennævnte berømte kennelnavn, er kendt verden over, og han hører til samme aldersgruppe som Halstead's, som vi portrætterede i Jagt Retrieveren nr. 60.

At David har haft stor succes med sine Labradors bevidnes af, at han i december 2005, havde et bemærkelsesværdigt jubilæum, idet han havde kvalificeret hund til The Retriever Championship for 25. gang.

David har dog gjort sig gældende længere end i 25 år, men et hjertetilfælde for nogle år tilbage satte ham ud af spillet i et par år, men heldigvis er han tilbage "back in business".

*Tekst: Ole Geert Dam
Billeder: Frank Storgård og
Ole Geert Dam*

Hvad mange nok ikke ved er, at Davids første kennelnavn faktisk var Pocklington, opkaldt efter den by som David boede, og faktisk stadig bor, i.

Pocklington er beliggende i det nordlige England nærmere betegnet i det meget smukke og kuperede Yorkshire.

Der hører en lidt mærkelig historie til, at David ændrede sit kennelnavn. Efter David havde haft kennelnavnet "Pocklington" i mere end 10 år, blev han, af Den Engelske Kennel Klub tvunget til at ændre navnet i 1980'erne (man ønskede så vidt vides ikke at have et kennelnavn opkaldt efter en by), og for at komme så tæt på sit, allerede, på daværende tidspunkt, anerkendte kennelnavn opfandt han "Pocklea".

Men lad os begynde helt forfra !

Som Halstead's (Drakeshead) startede David også sit "hundeliv" i 1960'erne.

David har gået på jagt i hele sit liv, og hvad måske få ved, så startede David faktisk med Spaniels midt i 1960'erne. Interessen for Spaniels har David bevaret hele sit liv, men Spaniels har David først og fremmest haft som jagthunde, selv om de altid har været trænet til en høj standard. Det er alligevel pudsigt, at efter at have ejet og trænet Spaniels i 40 år, uden at gå meget op i at føre dem på markprøver,

så kvalificerede David faktisk en Spaniel til Det Engelske Spaniel Championship afholdt i januar 2005. Her endte han dog uplaceret, selv om den lille tæve allerede havde vist sine kvaliteter alene ved at kvalificere sig (1. vinder i vinderklassen).

Men tilbage til David's liv med Labradors, som jo er den race der først og fremmest har gjort ham berømt.

Efter nogle år udelukkende med Spaniels fandt David hurtigt ud af, at hans jagtlige behov mere og mere rettede sig mod apportering, hvorfor han købte sin første Labrador.

Gennem jagter blev David mere og mere involveret i Labradors og herunder begyndte han også at interessere sig for markprøver og avl.

Det var dog først da han i foråret 1972 købte en tævehvalp, at han for alvor kom frem på banen.

F.T.Ch. Sandringham Magpie

Tævehvalpen købte David hos den engelske dronning (læs portrættet i Jagt Retrieveren nr. 59), og dette køb har David aldrig fortrudt.

Sandringham Magpie blev Davids første F.T.Ch. og hun blev samtidig stammoderen til hans berømte kennelnavn Pocklington - senere Pocklea.

I 1976 blev Magpie parret med hanhunden Swinbrook Mosquito. Mosquito var efter en af alle tiders absolut mest succesrige avlshanner F.T.Ch. Swinbrook Tan.

Fra dette kuld beholdt David selv hanhunden Pocklington Ben. Ben blev Davids næste F.T.Ch., og det skulle senere vise sig, at han også blev en succesrig avlshan.

I 1978 havde Magpie sit andet kuld hvalpe, og denne gang valgte David, at bruge Mosquito's far, F.T.Ch. Swinbrook Tan som far.

Fra dette kuld beholdt David hanhunden Pocklington Glen. Glen blev Davids tredje F.T.Ch.. Glen understregede yderligere sine kvaliteter ved i 1981 at vinde The Retriever Championship, og dette blev Davids første, men absolut ikke sidste, succes på championshipet.

F.T.Ch. og Championshipvinder 1981 Pocklington Glen.

Drakeshead Gypsy

Hidtil havde David kun beholdt hanhunde efter Magpie, og for at bygge videre på sin allerede succesfulde avlslinie, valgte han at tage en parringshvalp, da supertæven F.T.Ch. Drakeshead Anna kom til parring hos Davids hanhund F.T.Ch. Pocklington Ben.

Denne parringshvalp blev tæven Drakeshead Gypsy, og hun skulle senere vise sig, at blive en af de mest succesrige avlstæver Labradorverdenen endnu havde set.

Gypsy blev mor til 5 F.T. Champions hvoraf de 2 vandt The Retriever Championship. Her ud over var hun mor til yderligere 1 markprøvevinder, som også var blevet F.T.Ch. såfremt den ikke var solgt til USA. Hvad der er mere bemærkelsesværdigt er, at mange af Gypsy afkom igen har præget Labradoravl i meget betydelig grad.

David trænedede og førte selvfølgelig Drakes-

head Gypsy på markprøver, men hun var hvad englænderne kalder "hot to handle" og hun blev derfor aldrig F.T.Ch., men hun var et glimrende eksempel på, at hunde til den "varme side" avler fremragende.

Jeg har dog set adskillige selvskrevne stamtavler, hvor Gypsy står opført som F.T.Ch., ja flere har endda skrevet, at hun skulle være Irsk F.T.Ch., men det passer ikke, David har personligt bekræftet over for mig, at Gypsy aldrig blev F.T.Ch., og hun har aldrig sat sine ben i Irland.

Gypsy's første kuld hvalpe var med Davids egen hanhund Championshipvinder F.T.Ch. Pocklington Glen som far. Fra dette kuld beholdt David selv en hanhund, Pocklea Tinker. Tinker, som jeg selv har set på en markprøve, var en fremragende hund og han vandt en markprøve i England i 1986, og nåede endvidere 2 x 2. vinder og en 3. vinder på championshipet. Imidlertid nåede David at sælge Tinker til USA (for et beløb han ikke kunne sige nej til) inden han kunne gøre ham færdig som champion.

Tinker nåede også at blive far til få kuld hvalpe i England inden sit exit til USA, og bl.a. den rimelig kendte hanhund F.T.Ch. Barnavara Chub har Tinker som far.

Gypsy havde i 1984 sit næste kuld hvalpe med superhannen F.T.Ch. og 3 dobbelt championshipvinder Breeze of Drakeshead.

Fra dette kuld beholdt David selv tæven Pocklea Tessa, som også blev F.T.Ch.. Fra samme kuld var også F.T.Ch. Pocklea Tide of Middlegate ejet og ført af Mr. Benson.

Pocklea Tempest of Drakeshead var også fra dette kuld, og han blev, efter at have vundet en åben klasse markprøve i England importeret her til Danmark, hvor han også opnåede at blive champion her i landet.

I 1988 havde Pocklea Tide of Middlegate kvalificeret sig til The Retriever Championship, men kort før Mesterskabet blev Mr. Benson syg, hvorfor David Garbutt overtog føringen af hende. Og hvilken succes, Tide vandt dette års championship i stor stil, og dette blev samtidig 2. gang David vandt The Retriever Championship.

Tide er senere blevet stammoder til kennel Middlegate og er mor til flere fremragende hunde i England bl.a. F.T.Ch. Middlegate Dexter of Drakeshead. Her i Danmark har vi også haft en betydningsfuld import efter Tide, nemlig DK.F.T.Ch. Middlegate Tinker, som foruden sit championat her i Danmark, også blev en meget benyttet avlshan, som flere danske Labradorejere vil kunne finde i deres hunds stamtavle.

På The Retriever Championship i 1989 førte David 3 F.T.Ch., alle med Drakeshead Gypsy som mor. Det var Pocklea Tessa, Pocklea Tide of Middlegate og Pocklea Remus.

Nu er det jo ikke "hverdagskost", at en tæve laver 3 champions i samme kuld, men ligesom for at understrege Gypsy's enestående avlsevner, havde hun også et kuld hvalpe i 1986, denne gang med F.T.Ch. Haretor Mark of Drakeshead, og dette kuld skulle, om muligt, blive endnu mere berømt end kuldet med Breeze.

Hanhunden F.T.Ch. Pocklea Reggie, ejet og ført af Davids gode ven Mr. Foster var fra dette kuld, men en anden hanhund fra dette kuld, skulle for evighed gøre David Garbutt's navn udødeligt.

F.T.Ch. Pocklea Remus

Remus vandt The Retriever Championship i 1991, men havde allerede i 1989 (2. vinder) og i 1990 (3. vinder) gjort sit bemærket på championshippet.

Remus blev således Davids tredje vinder af The Retriever Championship, men udover at være en tophund selv, er Remus blevet berømt på sine avlsegenskaber.

Ikke siden Swinbrook Tan (Remus egen tipoldefar) har Labradorverdenen oplevet en hanhund med så

stor succes i avlen. Remus er far til næsten 20 F.T.Ch. i England, ligesom mange andre lande har haft succes med Remus afkom.

Her i Danmark er 3 hunde efter Remus blevet champions. Det er Gun By Elkington (ført af Jørgen Lycik), Glenbriar Pippet (ført af Peter Laursen) samt Medos Skimmer af Goosemoor (ført af Henrik Bjerregaard)

For uden en stor kvalitet af hvalpe, er kvantiteten af Remus hvalpe også enorm. Ingen kender det nøjagtige antal kuld hvalpe som Remus er blevet far til (udover David selv), men flere snakker om, at han er blevet far til omkring 600 kuld hvalpe, og hvis dette er sandt, må det siges, at Remus har haft mere end almindelig travlt, og har samtidig også været en kolosal indtægtskilde for David Garbutt. Remus døde i øvrigt i år 2000 14 år gammel.

Tilfældighedernes spil

Hvad ikke mange ved er, at Remus nemt kunne have stået her i Danmark i stedet.

I oktober 1986 skulle undertegnede til England sammen med en bekendt. Vi skulle først og fremmest til England for at hente en ny hanhvalp til min bekendte, men skulle også derover for at se en 2 dages markprøve.

Hvalpen/unghunden var bestilt hos David Garbutt, og var på daværende tidspunkt ca. 6 måneder gammel.

Vi havde fået oplyst, at David havde haft et kuld hvalpe samme forår, og han havde selv beholdt 2 hanhvalpe, som han ville gå at kigge på, indtil han havde fundet ud af hvilken han selv ville beholde. Den anden kunne min bekendte så købe. David havde dog allerede på forhånd meddelt, at det næsten var umuligt for at vælge, da han anså de 2 hanhunde for værende meget ens.

Vi mødtes med David på det Hotel som var hovedkvarter for den 2 dages markprøve der skulle afholdes dagene efter. Det var aftalen, at David skulle medbringe hvalpen/unghunden til denne prøve, hvor han i øvrigt deltog med Pocklea Tinker.

Da vi ankom sent om aftenen, mødte vi David i baren, og han fortalte os, at han stadig ikke havde kunne finde ud af at vælge mellem de 2 hanner. Han fortalte også, at de to hed henholdsvis Pocklea Reed og Pocklea Remus.

Inden han var taget hjemmefra samme eftermiddag, havde han derfor besluttet, at gå om til hundegården, hvor de 2 hanner gik sammen, og blot åbne lågen ind til gården. Den første af de 2 hanner som gik ud af lågen ville han tage med til os, den anden ville han selv beholde.

Som læserne nok kan regne ud, var det Pocklea Reed, som kom først ud af hundegården, og han

F.T.Ch. Pocklea Remus som gammel hund.

kom derfor med til Danmark. Reed var også et stort talent, og han nåede at vinde en markprøve og også at blive far til et par kuld hvalpe her i Danmark. Det viste sig dog, at Reed havde nogle højst uønskede temperamentsproblemer, som gjorde, at han blev solgt som almindelig jagthund inden han var 3 år, hvorfor han ikke nåede at sætte sit præg på avlen her i Danmark.

Ind i mellem tænker jeg på, hvor stor betydning dette helt tilfældige valg, tilbage i 1986, har haft på avlen af Labradors, ikke kun i Danmark, men så sandelig også i England, og flere andre lande i verdenen, hvor Remus afkom har haft stor succes.

Tiden efter Remus

David har selvfølgelig forsøgt at bygge sine avls-linier videre på afkom efter Remus, men det pudsige er, at mens andre har haft endog stor succes med Remus afkom, har David's egen succes været begrænset, og han har selv "kun" formået at lave en F.T.Ch. efter Remus, nemlig hanhunden Leadburn Caper of Pocklea.

David har gennem sine mere end 30 år i Labrador-verdenen formået at træne og føre 9 Labradors til F.T.Championat, og har som sagt vundet The Retriever Championship 3 gange med 3 forskellige hunde. Bortset fra John Halstead, som har vundet The Retriever Championship 4 gange (med 2 forskellige hunde), er Davids alligevel en rekord, fordi han er den eneste som har vundet med 3 forskellige hunde.

Pockleahundenes indflydelse på Labradoravlen har dog været kolossal, og om David Garbutt også fremover vil opnå succes kan kun fremtiden fortælle, men under alle omstændigheder, fortæller David, at han vil fortsætte lige indtil han skal bæres derfra.